

Περδοσαν Καρδίαν και Άντιόμονο Καρδίαν... ή Βασίλειος της Έρμιου με το Λουλούδι της Καρδιάς, Τρελλοπαιδο των Αθηνών, Κορινθιακόν Ζέφυρον, Μόνωρον και Γυμνάσιον Χίου...

κων και έφρικα) Πικραμένη Καρδούλα... Τρελλοπαιδο των Αθηνών (τί να γίνη! ώς μικρότερος πρέπει να περιμένη; του μεγαλύτερου) Ρομαντική Καρδίαν...

Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά την 31 Αύγουστου θαπαντήσω εις το προσεχές...

ΤΟΜΟΙ "ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ" ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893) ΤΟΜΟΙ 14 (οι έξι: 4.5.6.7.11.15. 16. 17.18. 19. 20.21.22.23)...

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ Δι' όσας δεκατέλι μέχρι της 26 Οκτωβρίου... 402. Λεξιγράφος. Δύο πόδες ένωμένοι...

Επιτάλη υπό τις Παρισιαίας 405. Αίνιγμα. Το άρσενικόν μου όνομα Το θηλυκόν μου πέτρα... 406. Πυραμίδες. + Ολοταυροί άποτελούν μέγα πτη...

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας... ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ Έσωτερικού δραχ. 7. — Έξωτερικού φρ. χρ. 8...

Ο ΑΣΩΤΟΣ ΥΙΟΣ (Συνέχεια της σελ. 283.)

— Ήμεις όμως, κύριε, έννοούμεν πολύ καλά. Υπάρχουν εις το Παρίσι μερικοί φαντασμένοι, που θέλουν να μας κάμνουν τον καμπεό σο...

Ο κύριος απ' έδω θα λάβη την καλωσύνην νά σας σωφρονίστη. Ένας άστυνόμος, ό οποίος προέβρεξεν εις τον θόρυβον της κάπως ζωηράς αυτής συνομιλίας, και μ' ένα βλέμμα ένόησε...

του έν διόλου. Ταχέως έφθασεν εις το σπίτι έκείνο με το κόκκινον φανάρι, το όποιον ήτο άστυνομικός σταθμός, ώθησεν μέσα τον Βαλεντινον, έμβήκαν και αυτοί, και έκλεισαν άποτόμως την θύραν.

« Καί γιατί έτσι; σκέπτεται ό Βαλεντινος. » (Σελ. 290, στήλ. α'.)

πεξω, έχυσεν όλίγα δάκρυα, και έπερίμενε. Τί απέγινεν ό Βαλεντινος; Ό Βαλεντινος, διαμκρυτόμένος όλον και ύβρίζων, ένεκλείσθη εις το κρατητήριον του άστυνομικού σταθμού, μίαν τρώγλην σκοτεινοτάτην, όπου ως μόνην συντροφίαν είχαν ένα τραπέζι, ένα σκαμνί και ένα λαγήνι.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΜΙΚΡΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

(18η τήν προκήρυξιν, φυλλάδιον 18, σελ. 139.)

Διά τόν Διαγωνισμόν τούτον έλαβα όλίγα σχέδια και καλά. Δέν ήμποροΰσα νά έχω μεγαλύτερας άξ ώσεις. Όλοι οι φίλοι μου δέν είνε ζωγράφοι· αλλά και όλοι όσοι ζωγραφίζουν, δέν ήσαν βέβαια

λέξεις. Τί σας λέγει και ή Κυρά-Μάρθα με σκοΰφον μαγείρου; . . . "Αδिका έμως τόν εφόρεσε, διότι τά ψάρια και τά πουλιά που βλέπετε, δέν έμ- χειρεύθησαν... Τό Κεντρί φαντάζε- ται ότι εις τό γεΰμα τής Είκοσιπενταε- τηρίδος οι συνδατιτόμνες τρώγου φγγη τά... πνευματικά. Με άλλους λόγους, ότι απολαμβάνουν τά έξοχα μυθιστορή- ματα και διηγήματα (Έντράδες,) τας ώραιάς και ζουμεράς Αθη- ναϊκάς Έπιστολάς (Ζωμός), τούς μύθους, τά παίγνια, τούς Διαγωνισμούς (Φ.οΰ- τα), τά ποιήματα (Γλυνίμα- τα), τά άφώδη Παιδικά Πνεύματα και τήν σπινθηρί- ζουσαν Άλληλεγραφιαν (Οί νοι), τά έποια θζ δημοσιεύσω κατά τό έτος 1903. Τοιούτον

τομόνες, με έλληνικάς ένδυμασίας, κά- θηνται εις τό ύπαιθρον, χάμω, εις άπέ- ραντον κύκλον. Ο Άνανίας, ή Μάρθα, ή Πίσσα, ή Διάπλασις, όλοι φ ι γ ο υ ρ ά ρ ο υ ν ώραιότατα. Κάτω ένας μι- κρός φουστανελάς και μία μικρή βλαχο- πούλα χορεύουν' από εκεί ένας άλλός φουστανελάς ψήνει άρνί.

Με όλίγα άνθη, με όλίγα πουλιά και με πολλά κλωνάρια, ο Νίκος Κα- τερινόπουλος, ο εξωγράφισαν ένα πλαίσιον κομψότατον, art pouveau καθώς λέγουν. Έπίσης κομψά και ά- πλούστατα τά σχέδια τής Παράλου (ώραιάι εκείναι αι σκιαγραφαί) και τής Έρ ή μ ο υ Σαχάρας. Κομψόν πολύ και τό σχέδιον του Άγγέλου Αύγε- ρινού, τα δε άλλα ασήμαντα.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

- Α'. ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Κεντρί [15 Ε]
- Β'. ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Κάκια [14Ε].— Άφροδίτη Γ. Σταματίου [14 Ε].
- Γ'. ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Νίκος Δ. Κατερινόπουλος [12 Ε].— Παράλος [10 Ε].— Έρηνος Σαχά- ρα [10 Ε]
- ΕΠΑΙΝΟΣ : Άγγελος Αδερνινός [8Ε].— Πέτρι Σκανόδλου [5Ε].— Τυδεός [5Ε].— Δημήτριος Β. Ιωαννίδης [4Ε]
- ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ : Αρχικαλαμπουριστής [3Ε].— Θησαυρός των Κυθίων [Ε].— Άρθος Ροιδός [Ε].— Αναμμένο Σπίρτο [Ε].

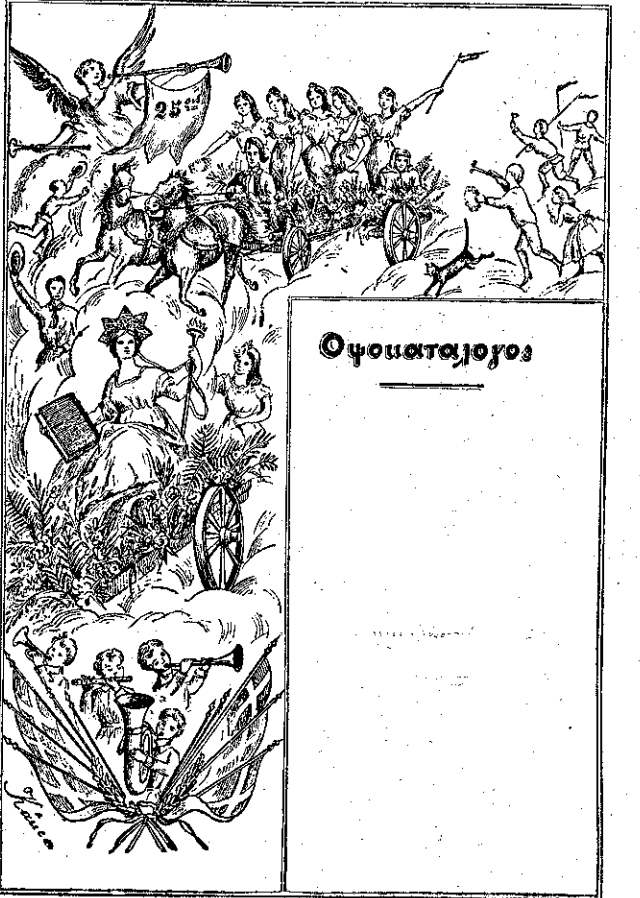
Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Κεντρί (Α' Βραβείον.)

εις θέσιν νά εμπνευσθοΰν και νά συνθέσουν εικόνα ιδιήν των, κατά τούς όρους τής προκηρύξεως και άφού δέν είχαν ιδέα ν, παρητήθησαν τής ιδέας. Όπωςδήποτε, αν έδίδετο πραγματικώς τό γεΰμα αυτό τής Είκοσιπενταετηρίδος μου, θα είχα νά εκλέξω μεταξύ τριών-τεσσάρων Ό- φοκαταλόγων άρχετα καλών.

γεγονός τής Είκοσιπεν- ταετηρίδος, και προηγεί- ται χαριτωμένος όμι- λος μικρών μουσικιών... Ορισμένως αυτή ή σύν- θησις θζ έπνευσε τό Α' Βραβείον, αν τά πρόσω- πα ήσαν κάπως καλλι- τερα, και αν εικών του Κεντριοΰ, εις τό είδος τής, ως γελοιο- γραφία δηλαδή, δέν ήτο άνωτέρα.

Κάκια (Β' Βραβείον.)

Ο ΑΝΔΡΕΙΟΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ

Η'

Τό μεσημέρι, οι κυνηγοί έστάθησαν 'ς ένα μέρος, διά νά φάγουν και νά ξεκουραστοΰν. Έκει ο φίλος μας Άχιλλεύς έκαλόφαγε κ' έξέχασε όλην του τήν κούρασι. Έπειτα του έδωσαν κ' ένα ζευγάρι παπούτσια, και άφι- σε πιά εκείνες τές μπότες που τον έδάραιναν τόσο.

Και σου πέρνει πάλι ένα ύφος, ο καλός σου Άχιλ- λεύς, μα ένα ύφος! . . . Έτοιμος νά ξαναρχίσω τά ίδια. Περνά ένας λαγώς.

—Μπρέ! φωνάζει ο άνδρειος Άχιλλεύς. Λαγώς! Και χωρίς νά συλλογισθί τίποτε, —κατά τήν συνήθειάν του, —και πριν νά προφθάση κανείς νά τον έμποδίσω τρέχει, αρπάζει ένα τουφέκι — άληθινό τουφέκι, — και μπάμ! τό ρίχνει. — Τόν έφαγα!

Άκουσθηκε μία φωνή σπαρακτική, όπισω από τό θάμνο, μα ο λαγώς έφυγε 'ς τά τέσσερα.

Όπισω από τόν θάμνο ήταν ο μικρός Πέτρος, που είχεν ακολουθήσει και αυτός τούς κυνηγούς. Και όλη τή ριζιά, όλα τά σκάγια, τά έφαγεν ο. κακομοίρης εις τό πόδι του. Τί δυστυχία! . . .

(Συνέχεια προσεχώς)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΑΣΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΥΠΟ ΙΟΥΔΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. (Συνέχεια)

— Πρέπει νά σταθμεΰσωμεν, είπεν ο Τζών Κόρτ. Αυτό προφανώς είνε μία ένδειξις . . .

— Η μάλλον διαταγή, παρετήρησεν ο Μάξ Ουμπέρ.

— Άς ύπνικουσώμεν, υπέλαθεν ο Κά- μης, και άς περάσωμεν τήν νύκτα μας εις αυτό τό μέρος.

— Αΰριον όμως, προσέθεσεν ο Τζών Κόρτ, θα ξαναφανή τό φώς; Αυτό ήτο τό ζήτημα.

Έξηπλώθησαν και οι τρεις παρά τήν ρίζαν ενός δένδρου. Έμοιράσθησαν έν τεμάχιον βουβάλου, και έσβυσαν τήν δί- ψαν των με τό νερόν μικρού ρυακίου, τό όποιον έρρεεν εύτυχώς υπό τά χέρτα. Μολονότι αι βροχαί ήσαν πολύ συχνά εις τήν δασώδη εκείνην ζώνην, δέν είχε πείση ούτε σταγών ύδατος από τεσσαρα- κονταοκτώ ήδη ώρών.

— Τις οίδε, παρετήρησεν ο Τζών Κόρτ, μήπως ο άόρατος οδηγός μας εξέ- λεξεν αυτό ακριβώς τό μέρος προς σταθ- μευσιν, δια νά ήμπορέσωμεν νά πίνωμεν;

— Μεγάλη άβρότης εκ μέρους του Ιά- πεκρίθη ο Μάξ Ουμπέρ, πίνων εις φύλλον, τό όποιον είχε συστρέψη έν είδει κέρατος.

"Όσον άμφίβολος και αν ήτο ή τύχη των, ή κούρασις ένίκησε τήν άνησυχίαν και ο ύπνος κατέλαβε τούς ναυαγούς.

'Άλλ' ο Τζών Κόρτ και ο Μάξ Ουμπέρ πριν άποκοιμηθοΰν, συνώμλησαν περι- του Λάγκα. Είχεν άρά γε πνιγή; . . . 'Άλλ' αν έσώθη, διατί δέν έφάνη; . . . Διατί δέν εύρε τούς φίλους του Μάξ και Τζών; . . .

"Όταν έξύπνησαν, άσθενής λάμψις, διασχιζουσα τά φυλλώματα, έμαρτύρει ότι είχεν εξημερώση. Ο Κάμης ήδυνήθη νά βεβαιώση ότι είχον περιπατήση προς άνατολάς. Δυστυχώς, αυτή δέν ήτο ή δι- εύθυνοίς που επεθύμουν . . . Όπωςδήποτε, δέν είχον νά κάμουν άλλο, παρά νά έ- ξακολουθήσουν τόν δρόμον των.

— Και τό φώς; . . . είπεν ο Τζών Κόρτ.

— Νά το! άπεκρίθη ο Κάμης.

— Μα τήν άλήθειαν, άνέκραξεν ο Μάξ Ουμπέρ, αυτό είνε ο άστήρ των Μά- γων . . . Μάξ οδηγεί προς άνατολάς, άλ- λά πότε θα φθάσωμεν εις Βηθλεέμ;

Οΰδεμία περιπέτεια έσημειώθη τήν ήμέραν εκείνην, 22 Μαρτίου. Η δας δέν έπαύσεν οδηγούσα τόν μικρόν όμιλον, και ή διεύθυνσις εξηκολούθησεν άνατολική. Έκατέρωθεν τής άτραπου, ή λόχημ έ- φαίνετο άδιαπέραστος, θάμνοι πυκνότατοι, κορμοί σχεδόν συμπλεγμένοι. Εις με- ρικά μέρη έν τρούτοις, μερικά άτραποι, επίσης στενάι, διασταυροΰντο μ' εκείνην

τήν όποιαν ήκολούθουν ο Κάμης και οι σύντροφοί του, οδηγούμενοι υπό του μυ- στηριώδους φωτός.

Κανέν μηροκαστικόν δέν έφάνη' άλ- λως τε πώς ήτο δυνατόν νά διέλθουν έ- κείθεν ζώα μεγαλόσωμα; Κανέν από τά άνοικτά εκείνα περάματα, των όποιών είχεν έπωφεληθί ο Κάμης εις τά βόρεια του δάσους, μέχρι των όχθών του ριου Γιογάουζεν. Όθεν, και αν είχον τά του- φεκάι των οι κυνηγοί, θά τοις ήσαν έδω άχρηστα, άφού οΰδέν θήραμα θα έπαρου- σιάζετο.

Διά τούτο, με κάποιαν άνησυχίαν, πο- λύ εύλογον, ο Κάμης και οι σύντροφοί του έβλεπαν τά τρόφιμα εξαντλούμενα. Μετά τό γεΰμα και τό δείπνον, δέν θα έ- μενε πλέον τίποτε από τόν βουβάλον. Και αν τήν επαύριον δέν έφθανον εις τόν προς όν όρον, δηλαδή εις τό τέρμα τής παραδόξου αυτής πεζοπορίας; . . .

"Όπως τήν προτεραίαν, ή δας έσβέσθη περι τήν έκτην έσπερινήν ώραν, και όπως ή προηγούμενη, και ή νύξ αυτή παρήλ- θεν έν ήσυχία.

Ο Τζών Κόρτ, έγερθείς πρώτος, ά- φύπνισε τούς συντρόφους του, κράζων :

— Ηλθον έδώ άνθρωποι, τήν ώραν που έκοιμώμεθα.

Τφόντι, υπήρχε μικρά πυρά άνημμένη, ή μάλλον άνθρακιά, και έν τεμάχιον άντιλό- πης εκρέματο εις τόν χαμηλότερον κλά-

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ'έξοχον παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις την χώραν ημών υπηρεσίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ανάγνωσμα ἄριστον και χρησιμώτατον εις τούς παίδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικῆ δραχ. 7.— Ἐξωτερικῆ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομῆν ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέα δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἔξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
'Ὅδος Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β'—Τόμ. 9^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, 21 Σεπτεμβρίου 1902

Ἔτος 24^{ον}.— Ἀριθ. 38

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΑΣΟΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ὑπὸ ἸΟΥΔΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

ΤΟ ΕΝΑΕΡΙΟΝ ΧΩΡΙΟΝ

Τὴν νύκτα ἐκείνην, — εἰς τὸ δνειρόν του βεβαίως, — ὁ Μὰξ Οὐμπέρ ἐνόμισεν ὅτι ἦκουσε νὰ παίξουν, ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς του, τί νομίζετε; ... τὸ γνωστότατον ἐκεῖνο βάλσ από τὸν Φράυστρετς τοῦ Βέμπερ! . . .

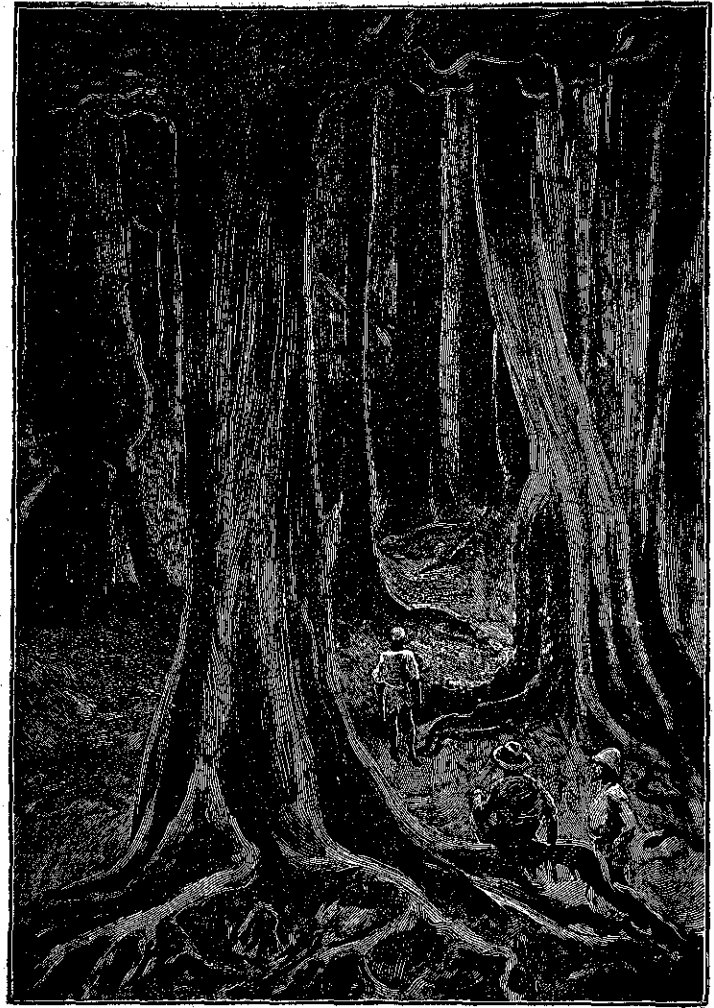
τάχα ἤμπορούσε νὰ εἶνε σαφέστερα; . . . Ἄλλη παρατήρησις: ναί μὲν τὸ δάσος ἦτο τώρα σκατεινότερον, ἀλλ' ὄχι καὶ σιωπηλότερον. ἤκουετο ὡσεὶ ἐναερίως τις βόμβος, μία ἀόριστος βοή, προερχομένη ἄνωθεν, ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων κλαδωμάτων. Παρατηροῦντες μετὰ προσοχῆς, ὁ Κῆμης, ὁ Μὰξ Οὐμπέρ καὶ ὁ Τζὼν Κόρτ διεκρινόν ἀμυδρῶς εὐρὺ φάτινμα, ὀροφὴν, ἐκτεινομένην εἰς ὕψος ἐκατὸν ποδῶν ὑπὲρ τὸν ἰσθμὸν τοῦ ἰσθμοῦ.

Βεβαίως, ὑπῆρχεν ἐκεῖ τελεία, θαυμαστὴ συμπλοκὴ κλάδων, ἣ ὅποια δὲν ἄφινε κανέν κενόν, καμμίαν ὀπήν, ἐκ τῆς ὁποίας θὰ ἤδύνατο νὰ εἰσχωρήσῃ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Στέγη καλύδης δὲν θὰ ἦτο πλέον πυκνὴ καὶ ἀδιαπέραστος, ἀπὸ τῆν ἐκ κλάδων ὀροφῆν, τῆν ὅποιαν εἶχον ὑπὲρ τῶν κεφαλῶν των, καὶ τοῦτο ἐξήγει τὸ σκότος, τὸ ὅποιον εδασίλευεν ὑπὸ τὰ δένδρα. . .

Εἰς τὸ μέρος, ὅπου εἶχον διανυκτερεύσει οἱ τρεῖς ναυαγοί, ἡ φύσις τοῦ ἐδάφους εἶχε μεταβληθῆ παραδόξως. Δὲν ὑπῆρχε πλέον οὔτε ἡ παχὺ ἐκείνη χλόη, οὔτε οἱ κισσοὶ καὶ οἱ ἀκανθώδεις θάμνοι, οἱ συμπλεκόμενοι καὶ καθιστῶντες τὸ ὑπόδενδρον ἀδιάβατον, ἐκ τῆς τῆς στενῆς ἀτραπού. Ἰσχνότατος τάκης ἐκάλυπτε τὸ ἔδαφος, ὅπου δὲν ἤσθάνετο τις τὴν παραμικρὰν ὕγρασιαν. Βεβαίως κανέν μηρυκατικόν δὲν θὰ ἤμπορούσε νὰ βοσκήσῃ ἐδῶ. Φαντασθῆτε λειθάδιον, τοῦ ὁποίου οὔτε βροχαὶ οὔτε ρυάκες δὲν ἐπότιζαν ποτὲ τὴν ἐπιφάνειαν.

Τὰ δένδρα ἄφιναν μεταξύ των διαστήματα ἀπὸ εἴκοσι μέχρι τριάκοντα ποδῶν, καὶ ὡμοίαν με στύλους, ὑποβασιάζοντας κάποιον γιγαντιαῖον οἰκοδόμημα. Οὐδὲμία ἀμφιβολία, ὅτι ἄνωθεν οἱ κλάδοι των ἐκάλυπτον ἑκτασίαν πολλῶν ἐκατοντάδων μέτρων.

Τῶντι, ἐκεῖ ὑπῆρχον συκομορεῖ ἀφρικανικαί, τῶν ὀπίων ἢ

«Ὡμοίον με στύλους, ὑποβασιάζοντας κάποιον γιγαντιαῖον οἰκοδόμημα.» (Σελ. 297, γ').

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Βιβλία τερπνά, μορφωτικά καὶ ἠθικά, ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν».

Ο Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (60 εἰκόνες) ἄδειο φρ. 6, χρυσῶδες φρ. 8. Ὅ. λίγα ἀντίτυπα ἐπὶ χάρτου πρώτου ποιότητος: ἄδειο φρ. 7, χρυσῶδες φρ. 10.)

Ο Ἀγροτικὸς Οἰκίσιος (25 εἰκόνες) ἄδειο φρ. 1, 75. Χρυσῶδες φρ. 3, 25.

Τὸ βιβλίον τῆς Συμπεριφορᾶς, φρ. 0, 60.

Εἰς τὴν Θάλασσαν! (25 εἰκόνες) ἄδειο φρ. 1, 75. χρυσῶδες φρ. 3, 25.

Τὸ θῦμα τοῦ Φθόγου (20 εἰκόνες) ἄδειο φρ. 3, 50, χρυσῶδες φρ. 5.

Ἀσύκωμα Μικρῶν Μυστικῶν (25 τετράδια) ἄδειο φρ. 3, χρυσ. φρ. 5. (Ἐκαστὸν τετράδιον ἰδιαιτέρως: φρ. 0, 15.)

Οἱ Μαθηταὶ τοῦ Ἐδουεθίου, ἄδειο φρ. 1, 50.

Ἡ Μαρουσία (21 εἰκόνες) ἄδειο φρ. 3, 50, χρυσῶδες φρ. 5.

Ἡ Μοῦσα τῶν Παιδῶν (ποίηματα) ἄδειο φρ. 1, 50, χρυσῶδες φρ. 2, 50.

Ἡ Νίνα (20 εἰκόνες) ἄδειο φρ. 3, 50, χρυσῶδες φρ. 5.

Παιδικὸν Διήγημα (Κουρτίδου) Δύο Σειραί, ἐκστὴ τῶν ὁποίων τιμᾶται φρ. 1, 20. Δι' ὅμοιο χρυσῶδες φρ. 4.

Παιδικὸν Θεᾶτρον (Σενοπούλου) ἄδειο φρ. 2, χρυσῶδες φρ. 3, 50.

Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομῆδια) ἑκατομ. φρ. 0, 50. Χρυσῶδες τὰ 3 ὀμοῦ φρ. 2, 50.

Πρόξος ὁ Νικίτου (24 εἰκόνες) ἄδειο φρ. 3, 50, χρυσῶδες φρ. 5.

Ὁ Πυρροπῶλης (24 εἰκόνες) ἄδειο φρ. 3, 50, χρυσῶδες φρ. 5.

Ἐπὲρ Πατρὸς (25 εἰκόνες) ἄδειο φρ. 3, 50, χρυσῶδες φρ. 5.

Ὁ Φῶτης. Ἐμμετρον Διήγημα ὑπὸ Χ. Σαμαρταίου, φρ. 0, 60.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δι' ἰδίους δεκταὶ μέχρι τῆς 2 Νοεμβρίου

Ὁ γὰρ τῶν λέγων, ἐπὶ τῷ ὅποιον δὶν νὰ γράψωι, τὰς λύσεις των οἱ διανοητικοὶ, πολεῖται ἐν τῷ γραφίῳ μας εἰς φακίλλους, ὅν ἑκατοσθεύει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

Νέος Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων. Ἀπὸ τοῦ προηγουμένου φύλλου ἤρσιον ἢ δὲ νέος 75ος Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων.

416. Λεξιγράφος.

Πρόδσον με γράμμα Ἐνῶν ὡς ἤθευρε, ἵησον ἐν τῷ ἄμα Ἑλληνικὴν δὲ εὔρησθαι.
Ἐπιτάλη ὑπο τοῦ Λεωνοῦ Γιανίνου

οαμύς σου διὰ τὴν Πικραμένην Καρδουλίαν) Ἐρυθρὸν Σαυρόν, Ἰσημιετὴν Ἀετόν (τι ἀπέγιεν ὁ Λάγκας; θὰ το μάθος μετ' ὀλίγον) Ἀρχικαλαμπουριστὴν (δέν σου ἐδώσα εὔσημα, διότι δὲν ἤθελα νὰ ἐνθάρρυνω πρᾶγμα ποῦ ἐπιδουρῶσα νὰ παύσῃ θυμωμένη; διόλου!) Ἐρσεακὴν Μαργαρίταν (ἔστειλα; ἀφ' οὗ ἔλειπε βέβαια δὲν ἠμποροῦσε νὰ μου γράψῃ; τώρα ὅμως ποῦ ἐπέστρεψες; . . .) Παρισιὸν Ἀριστοκράτην (λάθος θὰ ἔκαμεν ἄν δίλη, στειλὲ τῆς καὶ σὺ δεύτερον τετράδιον) Ἐρσεακίαν Κόρην, Ἄντι τῶν Πατησίων (ἔσον δι' αὐτὸ, ὁ κ. Φαῖδων κ' ἐπληροφόρησεν ὅτι τὰ πέντε ἐκεῖνα καρίτια ἦσαν ὀρεινάτατα) Ὀρειροπόλεον Ψυχὴν (εὐχαριστῶ) Πολιορκητὴν τοῦ Βάμου (ἔστειλα; μὴ λημονῆς νὰ γράψῃς πάντοτε καὶ τὸ ψευδῶνυμόν σου) Θέλλουσαν ([Ε] πολὺ εὐμορφα τὰ λέγεις) Τρελλοπάιδον τῶν Ἀθηνῶν (ἔσαν μοῦ ἐναγράφῃς ἐπανόλαθε τὰς προτάσεις σου, διότι σήμερα δὲν ἔχω τόπον!) Ἀδ-ρε-μὶ (εἶδες βέβαια ὅτι αὐτὸ τὸ ψευδῶνυμόν σου ἐνεκρίθη; καὶ τώρα εἶσαι πάνοπλος ἐμπρός!) Βεατρίκη ([Ε] διὰ τὴν ὀρεινότητα περιγραφήν τοῦ ταξιδίου) Φουγάρο τῆς Ἐθνευτίας ([Ε] λαμπρὰ καὶ ἡ δική σου περιγραφή!) Σιωπηλὴν Νίκατα τελοςπάντων! τώρα ἔχεις καὶ εὐρὺ ἐδαφός διὰ ἔσπαθώμα ἀρχισελοπιόν) Μαγικὴν Εἰκόνα (ἐναγράφέ μου αὐτὰς τὰς πληροφορίες) Δροσούλαν τῆς Ὀσσης (ἔστειλα) Ζουρίαν-Μουρίαν, Πειραικὸν Ἀστέρα ὑπάρχει καλλίτερον πρᾶγμα παρὰ νὰ κρατῆ κανεὶ τὴν ὑπόσχεσίν του;) Ἰσημιετὸν τοῦ Κόσμου (ὄχι δὲν εὐρήσῃς τὴν Ἐκάτην εἶδες ὅτι ἀπέκλεισε ἤδη τὴν ἀνταλλαγὴν τοὺς ἀφελῆτας τετραδίων) Ἐρυθρὸν Νέφος ([Ε] ὑποπέτωμα μὴπως τὸ δειρὸν αὐτὸ τὸ εἶδεν ἄλλοις, κανεῖς ἱστορικὸς λ: χ: καὶ σὺ το διηγήθη) Κόρκινην Ἐξοχὴν (ἔγιεν ἐντελὸς καλὰ τὸ πῶδι;) Πολύχρωμον Χρυσάλιδα (δὲν πειράζει) Ἑλλητικὸν Ἀεράκι, Ἄσπρὸν τοῦ Παρνασσῶ (ἔστειλα) Σίρ-Ἀ-Φαλιναῖ (ἐξοκλουθεῖ, ἀλλὰ τώρα δὲν φαίνεται συχνά) Σταυρόν τῆς Θαλάσσης (εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνεργείας) αἱ συνδρομαὶ εἰμπαροῦν νάρχίζου ἀπὸ τὴν πρώτην οἰουδῆποτε μὴνός, εἶτε παρελθόντες, — καὶ τότε στελλομὰ τὰ προεκοθέντα φύλλα, — εἶτε καὶ μέλλοντες) Μικρούλαν Πατριναῖ (πολὺ καλὰ σὲ συγχαρῶ, ἀλλὰ νὰ μου γράψῃ;) Πάλλουσαν Καρδίαν (τὰς περιμένω ἀνυπόμονως, διὰ νὰ ἐκτιμῶμαι τὰς προδόσεις σου) Ἀγγελὸν Χαράς (ἔλα καλὰ; ἀλλὰ διατὶ μοῦ γράφεις με κίρκινη μελάνην;) Νιαγάραν (ἄλλοι εἶνε, ἄλλοι δὲν εἶνε δὲν φαντάζεσαι πόσα χρόνια ἐπέρσαν; ὡστε... περασμένα ἔξαχαμένα τὸς ταρινοὺς νὰ ἰδοῦμεν!) Θεσσαλιῶν Ἄνθος, Ἄμψ, καὶ Κωστα. Κ. Ἡλιάδην, Παιδικὴν Χαράν (ἔστειλα [ΕΕΕ] διὰ τὴν ὀρεινότητα ἐπιστολήν) Ρωθίρον τὸν Κατακτητὴν, Ρόδιον Δόκιμον, Φοιρὴν Μπουλουμπῆρον, Ἀττικὴν Μοῦσαν, Κιουκιουρίστραν (θὰ τὰς στελεῖς, ὅταν προκηρυχθῇ Διάγωνισμός; ὁ Βαλεντινός; ἔχει νὰ ὑποφέρῃ ἀκόμη πολλὰ. . .) Δευκὸν Κρίνον (τὸ ὅποιον μοῦ ἐτοιμάζει ἓνα σωρὸν ἐσπαθώματα ἀλλὰ σήμερα εἶνε ἴσα-ἴσα ποῦ δὲν ἔχω δίδουμν τόπον διὰ πληροφορίας) Βολιώτικον Κρασί (καὶ τὸ εὐκόλως ἐννοούμενα παραλείπονται) Μέλανα Ἀδάμαντα (ἔστειλα) πολὺ εὐχαριστῆθῃ με τὴν ἐπιστολήν σου ὁ κ. Φαῖδων) Μολὸν Λαβὴ (κρίμα τῆ μηχανῆ! ἀλλὰ... ὄχι παρῆποναι!) Καλὸς Ὄρισος (μπα! καὶ ἄλλοι εἰς τὴν θέσιν τοῦ Βαλεντινοῦ θὰ τὴν ἐπῶθαινε) ποῦ νὰ ὑπόπτευση τὸν Πανορτινόν, ὁ ὅποιος εἶχε κατακτήσῃ δὴν του τὴν ἐμπιστοσύνην!) Καρδινάλιον Ρισελίε (πολὺ γρήγορα!) Μαστίχαν τῆς Χίου (βραβεῖον ἔστειλα; κῶδε τὸ σπάθῃ;) Ἐκάτην τῆ συκαλάταν σου πολλοί τὴν ἐσπαραλαμοῦν δὲ ἴδωμεν ποῖος θὰ τὴν ἀράξῃ) Ἰωάνναν Ἀ. Φαροκοῦ, Ἀστέρα τῆς Ἀνατολῆς, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαδα μετὰ τὴν 7 Σεπτεμβρίου διαπαντῆσω εἰς τὸ προσεχῆς

417. Συλλαβόγραφος. Τὸ πρώτον ἰσοπεπτικόν, Φέγγει τὸ δεύτερόν μου. Καὶ βασιλεῖα μουτικόν. Δηλοῖ τὸ σύνολόν μου.
Ἐπιτάλη ὑπο τοῦ Ἄνθους τοῦ Μαίου

418. Στοιχειόγραφος. Πόλις μακρὰ ἑλληνική, ὡς ἔχω ἄν μάρτυρας. Καὶ ἐπὶ ῥημάτων χρονικῶν, ἄν μάρτυρας ἀποκαταστάσης.

419. Τονόγραφος. Ὅπως ἔχω ἄν μάρτυρας; Εἶμαι ἀσθένεια κακόν. Ἄν τον τόνον μου κινήσῃ, τὶ δλον ἔμενε. μισόν.

420. Γινώσκειν. Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν ἕξι τῆς Τουρκίας. + * * * * = Σοφός. + * * * = Τυρλοῦ καὶ κωρὸς. * * * * = Ἀνώτερον πάντων. + * * * = Εἰς τὴν Θεσσαλίαν. + * * * = Φυσικὸν φαινόμενον.

421. Παιγνίσματα. Ζητεῖται νὰ τεθῶσιν ἐντός τῶν κενῶν τετραγωνιδίων ἀριθμοὶ οἰοιδήποτε, ὡστε πανταχοῦ, καθέστις καὶ ὀριζοντιῶς, τὸ ἄθροισμα αὐτῶν νὰ εἶνε 100.

10		
	30	
		25
		5

422-423. Ἀστεῖα Παραρρήματα
1. — Οἱ βράχοι εἶνε φυσικὸν φαινόμενον.
2. — Ὁ Χρόνος εἶνε μέγας ἀήθης.
Ἐπιτάλη ὑπο τοῦ Εὐφροσύνης Βλασιῶ

424. Ἀκροστιχίς. Τὰρχικά τῶν ζηουμένων λέξεων ἀποτελοῦν μέλος τοῦ σώματος:
1, Ἄνθος; εὐθὺς. 2, Ποταμὸς τῆς Ἑλλάδος.
3, Δέσπον ὑψηλόν. 4, Ἀρχαῖος θεός. 5, Θηρίον. 6, Ἀρχαία θεά.
Ἐπιτάλη ὑπο τῆς Μικαῖς Ἀμυζάνου

425. Φωνηεντόληπτον τχ- * * * φρν-κ σφλ.
Ἐπιτάλη ὑπο τῆς Τριφυλίας

426. Ἰνδικὸς Γρίφος
ε1 (πρόδσεις) ο5 (οὐσιαστικῶν) ε2 (ἄρθρον) λ5 (οὐσιαστικῶν).
Ἐπιτάλη ὑπο Δημ. Π. Ραζινώτακα

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Λογιῶν τοῦ φύλλου 28.

310. Ἐπληρομένη (Θάρα, μὲν, εἰς.) — 311. Ἀστὸς-ἄστρον. — 312. Ζικνυθός-Κύθνος.
313. ΝΕ ΠΟ 314. ΚΑ Σ Σ Ι Ο Σ
ΔΗ—Ο—Ω ΡΑ Ι Ι Α
ΝΕ—Ο—ΠΤΟ—ΑΕ—ΜΟΣ Ι ΜΒ Α Α
Ω—ΑΕ—ΝΗ Σ ΟΥΗΔΙΑ
ΜΟΣ Π ΡΡΑ Μ
Ο Ο Ι Ο Ι
Σ Ι ΚΑΔΙ Σ

315. Τὰ πέταλα. — 316-317. 1. Κόρη, ὄρη, βρα, ἄρα, ἄρα, ἀνά, νά, ἄν, ἄς, πᾶς. παις. 2. Πᾶς, πᾶς, ἄς, ἦς, ἦρ, ἄρη, ἀνήρη. — 318. Τὴν ἀνταλλαγὴν διὰ τῶν γραμμάτων ΑΣ, σχηματίζεται τὸ Κυθόλιτον:
Π Α Σ Α 319. ΣΕΡΙΦΟΣ (Ἰωσήφ, Σεν-Ε-Α-Κ-Ι-Σ καὶ Κῦρος, Λάιος, Σοφία, Σε-Σ-Ι-Α-Μ Ὀρῶν, Ἰάσων.) 320. Ἀκουε Α Σ Μ Α πολλά καὶ λάλει ὀλίγα. — 321. Τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτα 10, διὰ δὲ τοῖς συνδρομηταίς μας λεπτα 5 μόνον. Ἐλάττωσθε ὅσοι 10 λέξεις, ἀληθῶς καὶ εἰ ἐλιγώτερος τῶν 10 πληροῦνται ὡς 10 λέξεις.]

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφεύματα δελτάκια πανταχῶθεν. — Βασιλικὴ Λουκάκη, ὁδὸς Κωνσταντίνου Παλατοῦ, Πειραιεύς. (Β-63)